

«Η Ενοχή του Φωτός που Έπαψε να Βλέπει Γύρω του Φως»**Τ.Ε. 30.08.2014**

Τις ημέρες αυτές ενδέχεται να δημιουργηθεί ένας σχηματισμός από ψυχές που συνδέουν το πάνω με το κάτω. Μπαίνουν σε αλυσίδα οι ψυχές, δημιουργούν μια αλυσίδα, μια συνέχεια. Χέρι-χέρι η μια με την άλλη ενώνονται και αποβλέπουν να δημιουργήσουν το σχηματισμό που ενώνει τον ουρανό με τη γη. Υπήρχε πάντοτε ένας τέτοιος σχηματισμός, τώρα γίνεται στερεός, δυνατός, ξεκάθαρος. Εσείς δημιουργείτε αυτό το σχηματισμό.

Μπορείτε να υποθέσετε ότι θα λεχθούν πολλά. Θα γίνουν πολλά. Η ζωή σας φέρνει κάθε μέρα μπροστά σε κάτι καινούργιο. Κάτι που δεν έχετε ξαναδεί. Εσείς πόσο αντέχετε; Πόσο θέλετε πραγματικά να δείτε κάτι καινούργιο; Πόσο μπορείτε να σηκώσετε το βάρος του καινούργιου. Γιατί κάθε καινούργια εγγραφή πέφτει πάνω σε ένα σκονισμένο έδαφος. Το φυσικό σώμα φέρει τη γήινη κόπωση, φέρει τις παλιές εγγραφές. Κάθε νέα εγγραφή το χαράζει πιο βαθιά.

Φανταστείτε να έχετε ένα μάρμαρο στο οποίο βρίσκεται χαραγμένη μια επιγραφή. Ένα αρχαίο μάρμαρο. Και έρχεστε εσείς να εντυπώσετε κάτι καινούργιο. Να λειάνετε την επιφάνεια και να γράψετε και μετά πάλι να λειάνετε και να γράψετε. Το μάρμαρο φθείρεται. Έτσι το φυσικό σώμα φέρει πολλές χαρακές, πάμπολλες χαρακές από προηγούμενες εγγραφές και εσείς το λειαίνετε και το λειαίνετε ξανά και ξανά, για να βάλετε κάθε φορά τη τελική επιγραφή. Κάθε φορά αυτό που νομίζετε ότι είναι τελικό και δεν είναι.

Μήπως θα ήταν ενε τέλει πιο σοφό αντί να λειαίνετε το μάρμαρο και να γράφετε συνέχεια να κάνετε κάτι διαφορετικό; Να λειαίνετε τη ψυχή και να γράφετε στη ψυχή συνέχεια. Η σύνδεση μεταξύ της ψυχής και ιδιαίτερα μεταξύ των ακασικών αρχείων και της ύλης είναι άρρηκτη. Είναι δέσμευση αυτή που υπάρχει. Όταν γράφετε στο φυσικό πεδίο, γράφετε και στη ψυχή. Ό,τι κίνηση κάνει το σώμα σας την κάνει και η ψυχή. Καταγράφεται στα ακασικά αρχεία της ψυχής. Κάθε κίνηση, η παραμικρή. Κάθε εντύπωμα. Στο τέλος, μένουν αυτά που ήταν αληθινά. Που συνέδεαν πραγματικά την ψυχή με το σώμα. Μένουν αυτά που υπήρχαν εξ αρχής στην ψυχή.

Με αυτή την έννοια το να σας ζητώ να προχωρήσετε βαθύτερα, να πάτε στη καρδιά και εκεί να δείτε τη Μητέρα και τη Κόρη να στέκονται ολόρθες. Μητέρα και Κόρες στέκονται στη καρδιά.

Τα μυστήρια της εποπτείας είναι αρκετά. Θα γίνουν γνωστά όταν....(δεν ακούγεται)... αυτή την ώρα όμως προτιμώ να σας δείξω το εξής.

Σταθείτε όρθιοι στη καρδιά. Κάντε ένα κύκλο γύρω από τη Μητέρα και την Κόρη και αφήστε τον εαυτό σας, σαν όψη της Μητέρας και της Κόρης, να τις κοιτάξει από την περιφέρεια του κύκλου. Η Μητέρα και η Κόρη στο κέντρο, ενωμένες, κρατώντας από το χέρι η μια την άλλη, καθρεπτίζουν γύρω τον εαυτό τους. Αυτή τη στιγμή καθώς νιώθετε ότι εσείς στη περιφέρεια του κύκλου είστε το καθρέφτισμα μάνας και κόρης, επιτρέψτε στον εαυτό σας να νιώσει βαθιά το μυστήριο που συντελείται.

Φυσικά η Κόρη είναι το κομμάτι του Θεϊκού Εαυτού, της Θεϊκής Μητέρας, που υλοποιείται, που ενσαρκώνεται. Κατεβαίνει στον κάτω κόσμο, για να ανασυρθεί και πάλι νικήτρια στην επιφάνεια της ζωής. Είναι τα Θεοφάνεια από μια άλλη κατεύθυνση.

Η Κόρη βρίσκεται ανάμεσά σας.

Μη θαρρείς πως είμαι εγώ μόνο, είναι και άλλοι.

Ο Δίας ο βασιλεύς, η Μητέρα Φύση, η ενέργεια της Ζωής, ο Ηλίας, ο Κρύων της μαγνητικής υπηρεσίας, ο Πλούτων.

Χωριστά καταγράφουμε ο καθένας μας την ενοχή που κρύβετε στα λόγια σας. **Σε κάθε τι που λέτε, υπάρχει μια βαθιά ενοχή. Η ενοχή της Κόρης που παράκουσε, που δεν πρόσεξε και βυθίστηκε στο σκοτάδι.**

Αυτή την ενοχή θέλουμε να δείτε σήμερα. Την ενοχή του φωτός που διείσδυσε στο σκοτός. Την ενοχή του φωτός που έπαψε να βλέπει γύρω του φως. Την ενοχή της γνώσης που έμεινε αποκομμένη από τη γνώση, από την υπόλοιπη γνώση. Την ενοχή της πληροφορίας που αποκόπηκε από τη πληροφόρηση. Μια βαθιά ενοχή. Διέπεται από το ανάλογο δίκαιο.

Η ενοχή της Κόρης είναι για αυτό που την έφερε μακριά από τη Μητέρα. Μακριά από το βασίλειο των αθανάτων. Έσκαψε το λάκκο της και έπεσε μέσα. Τον έσκαψε με τα ίδια της τα χέρια, απλώνοντάς τα να πιάσει ένα πολύτιμο ακριβοθώρητο λουλούδι. **Δεν ήταν το μήλο του δέντρου της ζωής του παραδείσου. Ήταν ένα άνθος, ένας πολύτιμος καρπός του έρωτα του ουρανού και της γης. Η Κόρη έπιασε το λουλούδι και την ώρα που άγγιξε το λουλούδι έγινε ένα με τη γη. Δεν μπορείς να μετέχεις σε κάτι γήινο, να αγγίξεις κάτι γήινο, χωρίς να ενωθείς με**

τη φύση του. Τίποτα δεν μπορείς να απολαύσεις τίποτα δεν μπορείς να κατέχεις αν δεν γίνεις αυτό.

Και έτσι η Κόρη αγγίζοντας το λουλούδι, έφτασε στις ρίζες του, μπήκε στο χώμα, μπήκε βαθιά στη γη, εκεί που την υποδέχθηκε ο χθόνιος Ζεύς, ο Πλούτων. Την καλοδέχθηκε, με αγάπη την πήρε στην αγκαλιά του. Δεν την κακομεταχειρίστηκε. **Πουθενά σε όλη την ιστορία αυτή δεν κακομεταχειρίστηκε τη Περσεφόνη!** Την αγάπησε, την ήθελε δική του. Την πονούσε, της χαίδευε τα μαλλιά, την ήθελε βασίλισσα δίπλα του. Ποτέ ο Άδης, ποτέ δεν μεταχειρίστηκε άσχημα τη Περσεφόνη. Την αγαπούσε πολύ. Και αυτή ήθελε να γυρίσει στη μητέρα της, στη μητέρα Ψυχή. Ήθελε να δει και πάλι τον επάνω κόσμο με τις χαρές, το φωτεινό ουρανό. Αναγκάστηκε όμως να βασιλεύει στους νεκρούς. Αναγκάστηκε να βασιλεύει στη γνώση την αποκομμένη από τη γνώση. Σε αυτούς που νόμιζαν ότι ζούσαν όμως δεν ζούσαν. Σε αυτούς που ήταν σε μια κατάσταση μεταξύ της πραγματικής γήινης ζωής και της ουράνιας ζωής.

Ο μύθος αυτός μας λέει ότι, καλά δεχθήκατε να γίνουν τα Νέα Ελευσίνια αλλά **έχετε να πάτε πολύ βαθιά μέσα σας ακόμα και να ανακαλύψετε αυτή την ενοχή.** Υπάρχει ακόμα και τώρα, γιατί αν δεν υπήρχε, θα είχατε ήδη επιστρέψει στην Πηγή. Η ενοχή της αποκοπής...

Έδωσε ένα σπυρί από ρόδι ο Πλούτων στην αγαπημένη του Περσεφόνη για να την κρατήσει κοντά του. Ένα σπυρί από ρόδι. Η ροδιά συμβόλιζε από τα πανάρχαια χρόνια τη λαίλαπα των αισθήσεων. Το όμορφο κόκκινο χρώμα της, τα ζουμερά της σπυριά, η βαθιά γλυκύτητα της... ακόμα και το γλυκόξινο της γεύσης της, θύμιζαν στους ανθρώπους τη γλύκα της ζωής.

Έφτασε να γίνει σύμβολο του θανάτου ωστόσο, γιατί οι άνθρωποι είδανε σε αυτήν το αίμα που χύνεται και είδανε τους τόσους σπόρους, που δεν μπορούν να βλαστήσουν παρά μόνο αν πέσουν στη γη. Είδανε τη γονιμότητα. Η γονιμότητα όμως είναι αλληλένδετη με το θάνατο. Δεν μπορείς να είσαι γόνιμος αν δεν δεχτείς το θάνατο, αν δεν δεχτείς να πεθάνεις.

Τα βαθιά, τα κρυμμένα Ελευσίνια Μυστήρια, αναφέρονται στην ανάγκη της ζωής, της γονιμότητας και του θανάτου. Κανένας γόνιμος άνθρωπος δεν μπορεί να ζει πάντα. «Ούτε οι μη γόνιμοι», θα σκεφτείτε. Οι γόνιμοι όμως βασίζουν τη γονιμότητα και τη δημιουργικότητα τους στο θάνατο.

Καταλαβαίνετε ότι δεν μπορεί να γεμίσει με μορφές αυτή η ζωή, δεν μπορεί να χαλά η ενεργειακή ισορροπία. Χρειάζεται κάποιος να φεύγουν, για να έλθουν κάποιος άλλοι. Και εσείς μπορεί να ζητάτε την αιώνια ζωή στη Γη, μπορεί να θέλετε να επιμηκύνετε το χρόνο της παραμονής σας στη Γη αλλά

είναι αυτό που δεν σκέφτεστε: αν εσείς μείνετε στη Γη με το φυσικό σας σώμα για αιώνες ολόκληρους, δεν θα κάνετε χώρο για άλλους -ενεργειακό χώρο για άλλους. Πόσο μάλλον δε, αν θέλετε να φέρνετε όλη σας την ενέργεια, να γειώσετε το Θεϊκό σας Εαυτό.

«Τώρα μάλιστα», θα πείτε. «Τώρα μας λέτε ότι δεν μπορούμε πια. Δεν μπορεί να γίνει ξανά αυτό. Να κατοικήσουν στη γη όμοιοι άνθρωποι ενωμένοι σε μια μακροχρόνια ζωή κοινή και να είναι δημιουργικοί.»

Αυτό που λέτε θάνατος, απαιτείται. Μεταστοιχείωση, απαιτείται. Το θέμα είναι πώς θα το κάνετε. Πώς επιλέγετε να το κάνετε.

Η πέτρα σηκώνει πολλές εγγραφές επάνω της, πάρα πολλές. Τι επιθυμείτε να γράψετε; Αν δεν γράψετε τίποτα, αν δεν δημιουργήσετε κάτι δηλαδή, παραμένει αναλλοίωτη. Όσο γράφετε σε αυτή φθείρεται. Ένα κομμάτι πέτρα είναι η ενέργειά σας στη γη. Αυτές οι πέτρες, τα οστά της μητέρας γης, όπως λέει ο μύθος, είναι κομμάτια της ενέργειάς σας. Όταν αποφασίσετε να δημιουργήσετε κάτι με αυτά, θα τις φθείρετε. Και κάποια στιγμή, δημιουργία στη δημιουργία θα λιώσουν, θα εξαντληθούν, θα γίνουν σκόνη και χώμα, θα γυρίσουν στη μάνα γη.

Αν όχι, μπορείτε να τις κρατήσετε - ακέραιες. Αλλά τότε γιατί να τις έχετε στα χέρια σας;

Σας αφήνω να σκεφτείτε και να πράξετε ανάλογα.

Η Μητέρα και η Κόρη είναι ένα, όπως είναι ένα ο Πατέρας με τον Υιό που αντικατέστησαν τη Μητέρα και τη Κόρη από αρχαιοτάτων χρόνων, γιατί χρειάστηκε να περάσει η σκυτάλη στο άλλο φύλο.

Η Μητέρα και η Κόρη σας ευλογούν.

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια

[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)